

De Intensieve Maatschappij

Het (niet) functioneren van de politiek en leidinggevenden in de wereld

In 2001 en recent in 2005 schreef Jaap Peters een viertal artikelen over de intensieve menshouderij. U kunt ze lezen op Management Site (vóór en dóór professionals). ‘Over het uitmelken van mensen’; ‘over hoe je er ziek van wordt’; ‘tot hier en niet verder’ en tenslotte ‘het dak lekt, wat moet ik doen?’

Jaap beschrijft het voortreffelijk in zijn stijl en zijn professie. Duidelijk genoeg voor wie kan lezen en schrijven. Omdat mijn gedachten en idealen parallel lopen voeg ik op mijn manier twee artikelen aan het wereldwijde web toe. Dit artikel is maatschappijbreed. Het volgende gaat meer in op kantoorhuisvesting (mijn vakgebied).

Leo Hooijmans

In 2001 ging Europa over op de Euro. De intentie was om Europa als één grote natie te zien met een sterke munteenheid. Op termijn zouden de voordelen legio zijn. Marktvergroting, open grenzen, makkelijker prijzen vergelijken. Door de concurrerende werking lagere prijzen. Op een termijn van 15-20 jaar is dit misschien mogelijk. Op dit moment is het gevoel bij de bevolking dat de prijzen 25-50% duurder zijn. Om te concurreren in een groter gebied met meerdere talen is adverteren een noodzaak. De media hebben hier baat bij. De tv-kijker en lezer van kranten en dagbladen zeker niet. De consument allerminst. Dat blijkt wel uit de prijzenslag (omhoog).

Er is heel veel geld besteed aan het slaan van munten en het drukken van bankbiljetten. Bij de kassa nog steeds oponthoud door het zoeken naar muntjes. Papiergeld dat door de Europese Bank heel snel ingenomen wordt omdat de kwaliteit gewoon slecht is. De Europese Bank kan voor dit moment beter opdracht geven het geld laten drukken op de persen van de valsemunters in de Oostbloklanden. Dan krijgen valsemunters niet de tijd om het valse geld zelf in omloop te brengen.

De kans die er was, en mijn inziens nog steeds, is de kosten omlaag te brengen door de euro alleen nog maar giraal te gebruiken.

De Europese bank kan voordeliger iedere Europeaan een PinPas (inclusief ChipKnip) geven inclusief een handzaam apparaatje waarmee je geld mobiel ontvangt. Technisch zijn die er al.

De kosten van het vernietigen van het huidige geld maar even slikken en na een jaar of twee na invoering op schema liggen met een maatschappij die een 25 % goedkoper kan functioneren. Minder verslinden van grondstoffen. Geen geldovervallen meer en een verlaging van andere criminele activiteiten met geld.

Niet alleen voor bankbiljetten worden vele bomen gerooid. De dagelijkse maatschappij vreet papier. Sinds de voorspelling van het papierloze kantoor is er nog nooit zoveel papier gebruikt. Iedere dag gaat een bos zo groot als de Flevopolder door de papiermolen. Nieuwe bomen. Recyclen is buiten beschouwing gelaten. De automatisering zou een papiervermindering tot stand brengen, maar het tegenovergestelde vindt plaats. Juist door het automatiseren is het zo makkelijk geworden om teksten en plaatjes op papier af te drukken.

Naast privé en het kantoorwerk is de uitgeverwereld hier debet aan. Alle nieuwe mogelijkheden van reclame via tv en internet zijn extra en niet vervangend. Er wordt niet geaccepteerd dat het in de plaats komt van. Een ieder ziet de gemeentelijke ophaaldienst de

'gratis kranten' en drukwerken ongelezen ophalen voor de recyclemachine. Heeft het midden en kleinbedrijf het zelf niet in de gaten dat hun reclamegeld ongezien wordt weggegooid (soms al door de reclamebezorgers!).

Als in Azië en Afrika de economische ontwikkeling echt doorzet gaat de prijs van papier dezelfde ontwikkeling meemaken als de olieprijs.

Nederlandgaatdigitaal.nl was van de overheid eens een stokpaardje om papierverbruik en woon-werkverkeer terug te dringen. Op een prijsuitreiking voor de meest innovatieve bedrijven in 2001 ontving ik een stapel papier ter ondersteuning van het seminar. Gegrinnik in de zaal toen ik om digitale documenten vroeg. De prijswinnaar was Otto (verzendhuis) met het vooruitstrevende telewerken van de medewerkers. Otto heeft inmiddels zijn medewerkers weer naar kantoor gehaald.

Het verminderen van papierverbruik kan alleen maar geschieden als er een cultuuromslag komt. Ik doel niet op beeldende kunst of muziek, maar de cultuur tussen de oren.

Papiergebruik in kantoor kost per strekkende meter tussen de 1000 en 2000 euro per jaar aan exploitatiekosten. Ieder jaar pfffft... weg. Op het moment dat ik voorstel om deze kosten met 50% te reduceren glimmen direct de ogen van de zo door Jaap Peters en Geert Mak verfoeide managers en bestuursleden. Deze (interim) managers en bestuurders denken dan direct 50 % van de medewerkers te kunnen lozen. Maar over die kosten heb ik het niet. Dezelfde medewerkers kunnen veel meer ontspannen werken als hun kantoor is voorzien van goed gereedschap en een perfecte beloning om er goed mee om te gaan. Dan komt er meer en kwalitatief beter werk uit hun handen. Hierover meer in het volgende artikel.

Hier wel een voorbeeld uit de praktijk.

Een vestiging in Nederland van een groot internationaal bedrijf in de farmaceutische industrie kreeg opdracht om op korte termijn kosten te sparen. Op de archiefafdeling liep net een onderzoek om het archief op te schonen en alle relevante zaken digitaal op te slaan. In een voorstel aan de directie werd uitgelegd dat hierdoor het archief beter toegankelijk zou zijn en dit de archiefkosten op termijn zou drukken. In het voorstel was een planning gemaakt voor over een periode van twee jaar. De bezetting zou van 12 mensen naar 8 kunnen als de zaken gerealiseerd zouden zijn. De motivator was de oude chef van de afdeling en hij had vier jonge medewerkers die hiervoor enthousiast aan het werk wilden. De oude chef hoopte binnen 2-3 jaar (samen met nog twee oudere medewerkers) in de VUT te gaan en wilde graag het archief in goede handen achterlaten. De directie was ook heel enthousiast, maar moest vanwege een opgelegde reorganisatie de personeelsgrootte sterk reduceren. Voor de omzetting waren extra handjes nodig, maar het mocht niet baten. De oudere werknemers konden niet vervroegd in de VUT, maar de vier jongelieden hadden een jaarcontract dat net afliep. U kunt het raden. Een directe besparing van enkele duizenden euro's per maand, maar geen efficiënt digitaal archief. Sterker nog. Toen een half jaar later er een proces liep tegen het bedrijf konden de essentiële documenten voor het noodzakelijke verweer niet op tijd bij de rechtbank zijn. Dat resulteerde in een miljoenenclaim. De rechter besliste makkelijk bij gebrek aan tegenbewijs.

Nogmaals weggegooid geld door bemoeienis van de overheid.

Door ingrepen van het kabinet en de ministerraad is er de laatste jaren veel veranderd door privatisering van overheidsinstellingen. Denk aan PTT, Nederlandse Spoorwegen en de Nutsbedrijven. Veelal met het verhaal dat de concurrentie de diensten aan de Nederlanders beter en goedkoper zou maken. We willen niet terug naar de oude ambtenarenmentaliteit, natuurlijk. Maar door de vele reorganisaties, het wisselen van (interim)management. Het veranderen van ideeën, enzovoort zijn hier de ergernissen en de prijsverhogingen opgestapeld. Vooral de KPN (en andere telefoonbedrijven) en de Nutsbedrijven voeren het nutteloze energiegebruik op. Let maar op de reclame die er verspild wordt. Een groot deel van de bevolking is er nog vatbaar voor ook. Wat wil je als je na het verlopen van je contract weer gratis een nieuwe mobiel krijgt met allerlei mogelijkheden die schijnbaar niets kosten. Dat er al twee-drie nog goed werkende telefoons in de kast liggen of in de vuilnisbak zijn verdaagt heeft de interesse van de provider niet. Dat er geen zicht is op de kosten blijkt wel uit de vele jongeren die hun schuld gigantisch hebben zien oplopen. In de jaren vijftig en zestig spaarde je voor later. Nu geven ze het vooruit uit! Punt UIT.

Leo Hooijmans is redactielid van FMI (Facility Management Informatie)
en werkzaam bij Galileo & Partners.
galileo@npartners.nl - www.hetkantoorgebouw.nl - www.hooijmans-noordwijk.nl.
De artikelen van Jaap Peters vindt u op www.managementsite.net